

C/2024/918

29.1.2024

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 grudnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – Nordic Info BV/Belgische Staat

(Sprawa C-128/22 ⁽¹⁾, NORDIC INFO)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuły 27 i 29 – Środki ograniczające swobodę przemieszczania się i pobytu obywateli Unii ze względów zdrowia publicznego – Środki o charakterze generalnym – Przepisy krajowe przewidujące zakaz wyjazdu z terytorium krajowego w celu odbycia innych niż niezbędne podróży do państw członkowskich sklasyfikowanych jako obszary wysokiego ryzyka w kontekście pandemii COVID-19 oraz zobowiązanie wszystkich podróżnych wjeżdżających na terytorium krajowe z jednego z tych państw członkowskich do poddania się testom diagnostycznym i odbycia kwarantanny – Kodeks graniczny Schengen – Artykuł 23 – Wykonywanie uprawnień policyjnych w dziedzinie zdrowia publicznego – Równowaga z odprawą graniczną – Artykuł 25 – Możliwość przywrócenia kontroli na granicach wewnętrznych w kontekście pandemii COVID-19 – Kontrole przeprowadzane w państwie członkowskim w ramach środków zakazujących przekraczania granic w celu odbycia innych niż niezbędne podróży do lub z państw strefy Schengen sklasyfikowanych jako obszary wysokiego ryzyka w kontekście pandemii COVID-19]

(C/2024/918)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nordic Info BV

Strona przeciwna: Belgische Staat

Sentencja

1) Artykuły 27 i 29 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, w związku z art. 4 i 5 tej dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie przepisom o charakterze generalnym państwa członkowskiego, które ze względów zdrowia publicznego związanych ze zwalczaniem pandemii COVID-19, po pierwsze, zakazują obywatelom Unii i członkom ich rodzin, niezależnie od ich obywatelstwa, odbywania podróży innych niż niezbędne z tego państwa członkowskiego do innych państw członkowskich sklasyfikowanych przez to państwo jako obszary wysokiego ryzyka na podstawie restrykcyjnych środków sanitarnych lub sytuacji epidemiologicznej istniejącej w tych innych państwach członkowskich, a po drugie, nakładają na obywateli Unii niebędących obywatelami tego państwa członkowskiego obowiązek poddania się testom diagnostycznym i odbycia kwarantanny przy wjeździe na terytorium tego państwa członkowskiego z jednego z owych innych państw członkowskich – pod warunkiem, że owe przepisy krajowe przestrzegają wszystkich warunków i gwarancji, o których mowa w art. 30–32 tej dyrektywy, podstawowych praw i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności zasady zakazu dyskryminacji, a także zasady proporcjonalności.

2) Artykuły 22, 23 i 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2225 z dnia 30 listopada 2017 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 30.5.2022.

nie stoją one na przeszkodzie przepisom prawa państwa członkowskiego, które ze względów zdrowia publicznego związanych ze zwalczaniem pandemii COVID-19 zakazują, pod kontrolą właściwych organów i pod rygorem sankcji, przekraczania granic wewnętrznych tego państwa członkowskiego w celu odbywania podróży innych niż niezbędne do lub z państw strefy Schengen sklasyfikowanych jako obszary wysokiego ryzyka, pod warunkiem, że owe środki kontroli wchodzą w zakres wykonywania uprawnień policyjnych, które nie powinny mieć skutku równoważnego z odprawą graniczną w rozumieniu art. 23 lit. a) tego kodeksu, lub że – w przypadku gdyby wspomniane środki stanowiły kontrole na granicach wewnętrznych – rzeczony państwo członkowskie przestrzega warunków określonych w art. 25–28 wspomnianego kodeksu w celu tymczasowego przywrócenia takich kontroli, przy czym zagrożenie spowodowane taką pandemią stanowi poważne zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego w rozumieniu art. 25 ust. 1 tego kodeksu.
